

Commissioner of Income-tax, Jullunder v. M/s Surinder Kumar Parmod Kumar and others, Jullunder (Ashok Bhan, J.)

(ਸੁਪਰਾ), ਸ਼ਾਮ ਸੁਦਰਸ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (8), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਲਦੀ ਪਾਊਡਰ ਅਤੇ ਅਜਵਾਈਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿਲਜ਼ਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ (ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਕੰਗ, ਜੇ. ਜੇ.) ਵੱਲੋਂ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਪਲ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਲਦੀ ਪਾਊਡਰ ਜਾਂ ਅਜਵੈਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਘੋਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਹਲਦੀ ਪਾਊਡਰ ਜਾਂ ਅਜਵਾਈਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਉਲਟਾ , ਅਸੀਂ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ, ਹਲਦੀ ਪਾਊਡਰ, ਅਜਵਾਈਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭੋਜਨ ਦੇ ਲੇਖ ਅਤੇ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ. ਜੇ.
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੁਲੰਡਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਪਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,
ਜੁਲੰਦਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1980 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 161

28 ਅਗਸਤ, 1991

(i) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961—Ss. 139 (2) ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ 271 (1) (ਏ)- ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ।

(8) 1990 (1) ਤਾਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 317,

Commissioner of Income-tax, Jullunder v. M/s Surinder Kumar Parmod Kumar and others, Jullunder (Ashok Bhan, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 5 5)

(2) ਇਨਕੋਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961— ਐੱਸ. (139P (2) ਪਰਿਵਰਤਨ 2&. (271(1) (ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਸੀਸੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਰ-ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਇਨਕੋਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(ਪਰਾ ੮)

(3) ਇਨਕੋਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961— ਐੱਸ.ਐੱਸ. 139 (2) ਪਰੋਵੀਜ਼ੋ ਅਤੇ 271 (1) (ੳ)- ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ — ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ — ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ — ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰਿਟਰਨ ਨਾ ਭਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ।

(ਪਰਾ ੯)

ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ ਕੇ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇਨਕੋਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਚ * ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਸੰਦਰਭ ITA ਨੰਬਰ 40 (ASR)/ 1978-79) ਅਤੇ RA ਨੰ. 183 (ASR) /I I 979 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ;

- (1) ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ITAT ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ITO ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ?
- (2) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ITAT ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟੀਓ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ?
- (3) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ITAT ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ITAT ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

- (4) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ., ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ 10 ਜੂਨ, 1971 ਤੋਂ ਡਿਵਾਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਸੀ?

ਮਿਤੀ 28 ਅਗਸਤ, 1991

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ ।

ਨਿਮੋ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

(1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਹਨ:-

1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਈਟੀਏਟੀ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਈਟੀਓ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ?
2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ITAT ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟੀਓ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?
3. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਈਟੀਏਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਆਈਟੀਓ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਆਈਟੀਏਟੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?
4. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ 10 ਜੂਨ, 1971 ਤੋਂ ਡਿਵਾਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਸੀ?

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੋ ਗਏ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(2) ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1971-72 ਲਈ, ਵਿਭਾਗ ਨੇ 4 ਮਈ, 1971 ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਸੀਦ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ 11 ਮਈ, 1971 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 10 ਜੂਨ, 1971 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 1974 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 32 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਫਤਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ, 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। 32 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ 3,27,715. ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ 13 ਫਰਵਰੀ, 1974 ਤੱਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮਾਲ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ।

(3) ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਤੱਕ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 30 ਦਸੰਬਰ, 1971, 30 ਜੂਨ, 1972, 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1972, 30 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਅਤੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1973 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ. ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

Commissioner of Income-tax, Jullunder v. M/s Surinder Kumar Parmod Kumar and others, Jullunder (Ashok Bhan, J.)

ਜਾਂ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਹਰਿਆਣਾ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ III ਬਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਕੁਤਲਾਨਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) (1), ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ-2 (2), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ, ਜੇਕਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਾਪਸੀ

(4) ਅਸੀਂ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਤੋਂ , ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(5) ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ।

(1) 100 ITR 329

(2) 110 ITR 726

ਸਵਾਲ ਨੰ. 2

(6) ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ-2 (3), ਹਰਮਨਜੀਤ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ-1 (4) ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਮਦਨ ਕਰ, ਹਰਿਆਣਾ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ III ਬਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਕੁਠਿਆਲਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) (5), ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ

ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ, ਰੈਵਿਨਿਊ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਟੀ. ਵੈਂਕਟ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਈਆ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (6), ਅਸਾਮ ਫਰੰਟੀਅਰ ਵਿਨੀਅਰ ਅਤੇ ਸਾਅ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ, ਅਸਾਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੇਘਾਲਿਆ, ਨਾਗਾਲੈਂਡ, ਮਨੀਪੁਰ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ (7), ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਐੱਸ'ਪੀ ਵਿਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ (8)।

ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਟੀ. ਵੈਂਕਟਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰਮਨਜੀਤ ਟਰੱਸਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੀ. ਵੈਂਕਟਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਐੱਸ.ਪੀ. ਵਿਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੈਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਇਤਫਾਕਨ, ਐੱਸ.ਪੀ. ਵਿਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਦਾਸ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (9) ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ.

- (3) 110 ITR 7 726((P&H)। "
- (4) 148 ITR 214 (P&H)।
- (5) 100 ITR 3329 (P&H)।
- (6) A P. 93 ITR 297.
- (7) 104 ITR 479 (ਗੁਹਾਟੀ)
- (8) 165 ITR 732 (ਪਟਨਾ)।
- (9) (1980) 123 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 889.

ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਬਕਾਇਆ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਤਾਰੀਖ. ਹਰਮਨਜੀਤ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(7) ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਹਰਮਨਜੀਤ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਟੀ. ਵੈਂਕਟਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਰਮਨਜੀਤ ਟਰੱਸਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ

Commissioner of Income-tax, Jullunder v. M/s Surinder Kumar Parmod Kumar and others, Jullunder (Ashok Bhan, J.)

ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"XXX ਡਿਊਟੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ITO 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ.ਓ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਨਕਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ ITNS (ਕਥਨ ਦੇ ਨਾਲ 'F' ਅਨੁਲੱਗੀ) ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ITO ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਟੀ. ਵੈਂਕਟ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਈਆ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ (1974) 93 ਆਈਟੀਆਰ 297 ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟੀਓ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 139 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ, ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਕੱਲੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਹ ਧੁਰਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲਾ ਘੁੰਮਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਓਈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਵਾਲ ਨੰ 3

(9) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 21 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ (1)(a) ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰਿਟਰਨ ਨਾ ਭਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ। ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ

ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਉਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; *ਕਵਮ ਸਿੰਘ* ਅਤੇ *ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਕੁਠਿਆਲਾ* ਦੇ ਕੇਸ ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਆਧਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ

ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ 'ਅਧਾਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ
ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

I.L.R. Punjab and Haryana

(1892)2

ਡਾ: ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਏ. ਐੱਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.)

ਸਵਾਲ ਨੰ. 4

(10) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 4 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ।

(11) ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਏ. ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਡਾ. ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2237।

8 ਜਨਵਰੀ, 1991

ਪੰਜਾਬ ਆਯੁਰਵੇਦ, ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ I ਅਤੇ II) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1963 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 1975 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ'—ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਫੈਕਲਟੀ ਆਫ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ ਐਕਟ, 1963-^5। 21— ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਆਯੁਰਵੇਦ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ—^ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਫੈਕਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ GAMS—■ ਸਟੇਟ ਫੈਕਲਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 1961 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1960—ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ , 1963 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ— ਐਕਟ ਦੇ S. 21(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਗਰੀ ਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ—1960 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ , ਬੋਰਡ ਆਫ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ- ਫੈਕਲਟੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਬੈਸਟ of ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ 'ਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ - ਫੈਕਲਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ GAMS ਦੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ

ਇਸਲਈ, ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਯੁਰਵੇਦ - ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ - ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੈਨਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ - ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪੋਸਟ ਲਈ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਤਜਰਬਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਵਧੀ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ- ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਲਈ ਮੱਧਮ (ਬਨਾਰਸ) ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾਰਦ (ਪੰਜਾਬ) ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੱਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਨਿਯਮ